

عنوان مقاله:

تحلیل ساختاری رمان اهل غرق

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 18، شماره 60 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

تیمور مال میر - استاد دانشگاه کردستان

علیرضا ناصر بافقی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

چکیده رمان «اهل غرق» نوشته منیرو روانی پور از برجسته ترین آثار ادبی است که به شیوه رئالیسم جادویی نگاشته شده است. در این جستار، رمان «اهل غرق» را بر اساس نظریه ساختاری تودوروف بررسی کرده ایم تا ضمن استخراج پی رفت ها و گزاره های داستان به پیوند طرح رمان با ژرف ساخت آن دست یابیم. طرح دوبنی رئالیسم جادویی در رمان «اهل غرق» بر مبنای دو روایت کلی واقع گرایی و جادویی شکل گرفته است. این طرح دوبنی در ساختار روایت رمان نمایان است. داستان با یک پی رفت جادویی شروع می شود و با یک پی رفت واقع گرایی پایان می یابد. روایت جادویی از ۴۳ پی رفت و روایت واقع گرایی از ۹۲ پی رفت تشکیل شده است. پی رفت های داستان به شیوه زنجیره ای و درونه گیری با هم ترکیب شده اند. استفاده نویسنده از شیوه رئالیسم جادویی به سبب امکان جمع متضادها در این شیوه است تا بتواند با بیان متناقض نما، عشق و سیاست را با هم ترکیب کند تا در پرتو این ترکیب نشان دهد چه میزان از دعوی های عاشقانه مبتنی بر انگاشت های سیاسی است، همچنان که تدبیر های سیاسی بر اساس عشق و عدم تامل استوار است و نتوانسته ایم به سیاست با نگاه انتقادی مواجه شویم. نویسنده با این طرح، گذشته و آینده را به هم می پیوندد و ضمن نقد سیاست های کهن، استعمار نو و مجریان آن، ختم گذشته و ضرورت دگرگونی را نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

اهل غرق، روایت شناسی، ساختار داستانی، سوررئالیسم، منیرو روانی پور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406195>

